

въпроси при предаване на японските имена в български език. – Б ъ л г. език, 40, 1990, № 1, 75–80.

513. КРЪСТЕВ, Белчо. Хубавото име е изкуство. – Ш у м е н с к а заря, 22 дек. 1982.

За избор и преценка на хубаво лично име.

514. КРЪСТЕВ, Белчо. Езиковият усет и изборът на лично име. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика. Т. 2. Велико Търново, 1995, 137–146.

515. КРЪСТЕВ, К. Съкращения на думи. – Б ъ л г. език, 1956, № 1, 61–64.

За личните имена в българския език.

516. КРЯСКОВА, М. Думи и прякори от Калофер. – Р о д н а реч, XII, 1938, № 2, 71–77.

Дава 87 прякора заедно с ЛИ. Пример: Минко *Ръждата*, Минчо *Котката*...

517. КУЗЕВ, Александър. Пръстени-печати от късното средновековие от Варненския музей. – И з в. на Варненското археологическо дружество, XIII, 1961, 81–88.

Някои имена могат да се използват за антропонимията.

518. КУЗМОВ, Николай. За имената на гражданите. – О т е ч е с т. фронт, № 11235, 20 ноем. 1981.

519. КУЕВ, Куйо. Имената на поетите в “На острова на блажените”. – Р о д н а реч, X, 1936, № 2, 76–80.

520. КЮВЛИЕВА, Веса. За правописа на някои собствени имена. – Б ъ л г. език, XXIII, 1973, № 3–4, 269–272.

520^a. ЛАЛЧЕВ, Драгомир и Стефан Смядовски. Надписите при с. Царевец, Врачанско. – Б ъ л г. език, 31, 1981, № 3, 217–222.

Отбелязва име *Блко*, *Дврславъ*, *Бю*, невеста *Ивакина*, *Тотю*, *Стопанъ*, *Братълїнь*.

521. ЛЕКОВ, Иван. За някои привидни и същински словообразователни изключения в българския език. – Е з. и литер., XI, 1956, № 4, 283–284.

Динков – Динкин; Пенков – Пенкин; изкл. башин (баща – м. р., но форма ж. р.).

522. ЛЕОНИДОВА, Мария. Функцията на собственото име в българските фразеологични единици. – Изв. на ИБЕ, XVI, 1968, 745–753.

523. ЛЕОНИДОВА, Мария. Пословици и поговорки с ономастичен компонент (в руския, българския и немския език). – Съпост. езиковедство, VII, 1982, № 4, 13–20.

524. ЛЕСОВ, Спас. Възникване и промени на някои фамилни имена в с. Ръжево Конаре. – Българ. етнография, 1980, № 2, 28–36.

525. ЛИШЕВ, Страшимир. Особености в предаването на български, славянски, тракийски, византийски и др. имена на лица, селища и племена в латинските извори за българска история. – Изв. на ИБЕ, III, 1954, 315–339.

Дава имена на наши царе: *Крумас, Омуртаг, Ростислав, Телериг, Тервел, Кардам* и др.

526. ЛУНДЕВ, С. С. Транскрипция на български собствени имена и топоними в предаване на норвежки език. – Българ. език, XXXIV, 1984, № 2, 141–144.

526^a. ЛЮБЕНОВ, Любен. За българската транскрипция на английски имена в българския език. – Ез. и литер., 39, 1984, № 6, 96–98.

Транскрипцията трябва да бъде съобразена с езика-приемник, иначе може да се отрази върху четивността на текста.

527. ЛЮБЕНОВ, Петър. Баба Яга. – Велико Търново, 1887, 79–81.

Засяга ЛИ на хората.

528. МАВРОДИНОВА, Лиляна. Кой е ктитор на Земенската църква. – Музеи и паметници на културата, I, 1965, № 2, 4–9.

ЛИ *Доя, Витомир, Деян* от 13–14 век. *Доя* от *Евдокия* – До+я. Витомирова пръстен.

529. МАНОЛОВА, Лилия. Да пишем правилно имената на историческите личности. – Българ. език, XXVI, 1976, № 3, 232–233.

Поп Хиритон (не поп Харитон), Презвитер Козма, Патриарх Евтимий и др.

530. МАРГОС, Ара. Един късносредновековен български надпис от Разград. – М у з е и и паметници на културата, X, 1970, № 2, 19–20.
Прѣстави са ѿт Браца даскал Миѡана вѣлѣ зрѡе (71751 – 1667).

531. МАРГОС, Ара. Местни и лични имена от село Аспарухово (Варненско). – О п о м а с т и с а (Krakow), XIX, 1974.

531^a. МАРГОС, Ара. Средновековните български надписи при с. Рояк, Провадийско. – Б ъ л г. език, 26, 1976, № 4, 296–302.
Отбелязват се антропонимите **Иѡ(анъ) Александ(ръ)** XIV в.

532. МАРГОС, Ара. Елдорадо за каменни надписи. – А н т е н и, 12 авг. 1981.

Надпис на Дамян от времето на Георги Тертер I. Надписи на логотет Андроси и поп Пея.

533. МАРГОС, Ара. Лични имена в средновековни кирилски надписи от скални манастири в Североизточна България. – Е з. и литер., I, 1983, с. 95.

Ценни имена за средновековната антропонимия: **Баръко, Бранко, Бѣло-славъ, поп Владимиръ, Вонславъ, Гостилъ, Гюрѣди, Доброта, Драгна, Драгон, Драгѡ, Дѡнавъ, Захо, Иво, Изноръ, Коко, Мѡмчи, Новак, Ради, Радослав, Радъ, Рѡсанъ, Синъгѡръ, Стадин (Сѣлавомиръ поп), Тѣтопоп, Хина(т), Цорил.**

534. МАРКОВ, Б. Македонски презимена, добиени по местото на живенъето на основоположникот. – О п о м а с т и с а, (Krakow), XXV, 1950, 173–181.

534^a. МАРКОВ, Н. и Ст. Лисицов. Нов старобългарски писмен паметник от Преслав. – С т а р о б ъ л г а р и с т и к а, 1981, № 2, 79–85.

535. МАРТИНОВ, А. П. Народописни материали от Граово. – В: Н а р о д н и умотворения, 49, 1958, 1840.

Имена на лица и фамилии – 755–756; прякори – 756–761.

536. МАТЕВ, Асен. Имената на нашите деди. – З а р я на комунизма (Ловеч), № 78, 10 юли 1975.

537. МАШАЛОВА, Ел. За употребата на писмения белег **Й** в на-

шия печат. – Б ъ л г. език, VI, 1956, № 1, 66–68.

Засяга ЛИ, БИ – *Йордан Йовков, Йосиф, Пейо, Панайот*; в рус. *Йосиф*; не Йордан Йовков.

537^a. МЕДЫНЦЕВА, А. А. и К. Попконстантинов. Надписи из Круглой церкви в Преславе. С., 1984.

538. МЕДНИКАРОВ, Христо. В ритуалите – повече тържественост и български дух. – Б о р б а (Велико Търново), XXX, № 14 (3290), 3 февр. 1973.

За ритуалната зала в Горна Оряховица при кръщаване и сватби.

539. МЕЧЕНОВ, М. За панагюрските родове. – О б о р и щ е (Панагюрище), № 28, 13 юли 1968.

540. МИЗОВ, Николай. Мисли за имената. – Р о д о п и, 1971, № 5, 6, 7.

541. МИЗОВ, Николай. Език, религия и имена. – А т е и с т. трибуна, 1974, № 4, 32–45.

542. МИЗОВ, Николай. За именуването на българите. – П о л и т. просвета, 1973, № 7, 80–88.

543. МИЛАДИНОВИ БРАТЯ. Български народни песни. Загреб, 1861, 528–529. (София, III изд., 1942, 529–530).

Приложение на народни лични имена – с. 529 (530). Собствени народни имена: мъжки, женски, презимена (Корек, Скордек, Почев, Монтев, Стефлев, Бедрек, Чушлев, Дуплев, Козлев и др.).

Тук се дават: нормални и умалителни (гальовни) 235 МЛИ (Неро, Темелко, Недан, Кипре; Угрин, Тильо, Райчин, Стрезо, Садо, Груло, Пано, Искро, Култ, Коман, Куман, Драгул, Станиш, Гадьо, Рогльо, Камче, Катил, Корун, Велигден, Силян, Нихтен, Матли, Гърден, Кордо, Саздо, Ляско, Радеш, Дордан, Съртин, Търаче).

ЖЛИ 169 (Биляна, Меглена, Бисера, Темяна, Войдана, Доля, Доста, Ракида, Лоза, Няго, Груда, Лула, Маслина, Понда, Пройка, Вуна, Лака, Сосамка, Чутра, Ружа, Благуна, Латина, Грозда, Нуна, Зимба, Орда, Мренка, Пътлика, Стреда, Дремуша, Перуница, Горгорина, Грумка, Меруда).

544. МИЛЕВ, Александър. Гръцки съществителни имена в български език. – Б ъ л г. език, V, 1955, № 2, 127–147.

Дава литература за гръцките заемки в български език.

545. МИЛЕВ, Александър. Латинските имена в български език. – Б ъ л г. език, VII, 1957, 54–66.

Спира се върху стари и нови заемки.

546. МИЛЕВ, Александър. Как се изговаря Цамблак или Цамбл̀ак. – Б ъ л г. ез. и литер., II, 1959, № 1, с. 61.

547. МИЛЕВ, Александър. Кое е по-правилно да се казва: Козма̀ или Кòзма. – Б ъ л г. ез. и литер., XIV, 1959, № 1, с. 60.

Грц. κοσμεω ‘украсявам’.

548. МИЛЕВ, Александър. Нашите лични и фамилни имена. – Н а р о д н а култура, № 17, 25 апр. 1970, с. 5.

Отзив за речника на Ст. И л ч е в.

549. МИЛЕВ, Н. И. Български лични и семейни имена от XVII век. – И з в. на Народния етнографски музей, I, 1921, № 3–4, 140–171.

Важен материал за сравнение на ЛИ. Списъци на българи католици от 1626 до 1650 г.

550. МИЛЕТИЧ, Любомир. Заселението на банатските българи в Седмиградско и Банат. – В: Н а р о д н и умотворения, XIV, 1897, 387–389.

551. МИЛЕТИЧ, Любомир. Нашите павликяни. Павликянски лични имена. – В: Н а р о д н и умотворения, XIX, 1903, 311–322.

Чрез ЛИ доказва българския произход на павликяните.

552. МИЛЕТИЧ, Любомир. Из един поменник на манастира Пречиста (Кичево). – С п и с а н и е на Б А Н, XVIII, 1919, 31–40.

Дава извадки на по-интересните и редки ЛИ от 1841 до 1907 г.

553. МИЛЕТИЧ, Любомир. Собственото име “Кали” у македонските българи в XIV век. – М а к е д о н с к и преглед, VIII, 1932, № 1, 141–142.

Среща се още в Зографското евангелие.

553а. МИЛЧЕВА, Екатерина. Антропонимията и топонимията на с. Долно Котори, Леринско. – В: О н о м а с т и ч н о и етнолингвис-

тично пространство на езика. Ч. I. 1996, 137–144.

554. МИНЕВА, Лиляна. Личните имена в Русенския регион. – У т р о, № 9, 14 авг. 1990.

555. МИНЕВ, Димо. Някои нашенски семейни имена. – Р о д н а реч, IV, 1931, 118–120.

Баев, Боляров, Дакашев, Дудров, Мъсев, Царков, Чокоев, Кацов, Слабаков.

556. МИНЕВ, Димо. Правопис на някои френски фамилни и собствени имена. – Р о д н а реч, IV, 1931, № 5, 209–211.

Не Гюи (Мопасан), а Ги; Рабеле>Рабле и др.

557. МИНЕВ, Димо. Йовковите заглавия и имена на герои. – Б ъ л г. език, X, 1960, № 2–3, 236–240.

558. МИНЕВА-КОВАЧЕВА, Лиляна. Произход, развой и разпространение на личните имена в Русенско. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика. Т. 2. Велико Търново, 1995, 79–90.

559. МИРЧЕВ, Кирил. За произхода на фамилното име Каравелов. – Б ъ л г. език, XXV, 1975, № 3, 227–230.

Смята, че е нарицателно *Кара+вел*, а *-вел* е новообразуван суфикс по пътя на на прилагателни на *-ел*. Примерно *хубав+ел* – *хуба-вел*. Нови думи *баща-вел*, *шала-вел*.

560. МИТЕВ, Т. Ц. Статистически наблюдения върху личните имена на родените в гр. Габрово през периода 1878 – 1890. – С т у д е н т с к и изследвания (В. Търново), 1973, № 2, 29–45.

561. МИТКОВА, Елена. Държавен и обществен въпрос. – Б о р б а (Велико Търново), XXX, № 14, 3 февр. 1973.

За гражданския ритуал при кръщаване.

562. МИТКОВ, Георги. Родителите и наименованията на децата. – Б о р б а (Велико Търново), XXVIII, № 102, 26 авг. 1971.

563. МИТКОВ, Георги. Името краси човека. – Б о р б а (Велико Търново), XXX, № 14, 3 февр. 1973.

Председател на Окръжния дом за социалистически бит и култура.

564. МИТКОВ, Георги. Еволюция и социална функция на личните имена. – С о ц и о л о г. проблеми, 1974, № 2, 50–60.

565. МИХАЙЛОВ, Стамен. Прабългарското име на хан Омуртаг. – И с т о р и ч е с к и преглед, 48, 1992, № 10, 69–71.

Дава гръц. форми на наши и др. имена.

566. МИХАЙЛОВА, Димитрина. Старинни общославянски ЛИ в топонимията на Михайловградско. – Б ъ л г. език, ХХІХ, 1979, № 1, 54–55.

567. МИХАЙЛОВА, Димитрина. Статус и функция на онимите в българските гатанки. – Б ъ л г. език, 1990, № 3, 231–235.

568. МИХАЙЛОВА, Екатерина и Димитър Бучински. За думата цамблак. – Б ъ л г. език, ХХХV, 1985, № 4, с. 359.

По име на златарски чук в Северозападна България, именуван *цамблак*.

568^a. МИЧЕВ, Михаил. Скални надписи и рисунки при с. Царевец, Врачанско. – А р х., 1964, № 2, 34–38.

568^b. МИЧЕВ, Михаил. Неизвестен пещерен манастир във Врачанско. – В е к о в е, 1974, № 2–3, 85–91.

При с. Царевец, Врачанско.

568^a. МИЧЕВ, Михаил. Как се четат и за какво разказват някои скални надписи край с. Царевец, Врачанско. – Б ъ л г. език, 31, 1981, № 3, 217–222; вж. В е к о в е, 1982, – 1–2, с. 103 (библиография).

569. МИЯТЕВ, Красимир. Къпиновски помяникъ. – ГНЛМ (София), VI, 1932 – 1934, 251–265.

От 1700 г. дървен триптих; дават се имена от XVIII–XIX век. Между другото: Цачю, Калина, Кираца, Драгустин, Ратъ, Рада, Янчю, Груда.

В средната колона Търново се пише **Търновъ** (редукция от Торново) + **калпникъ архперен Търновъ**.

Има доста имена на селища в Търновско: **Калпиново** – 255, **Коптинъ**, **Церова корпа**, **Мирдана**, **Фида вен**, **Плакувъ**, **Козалнакъ**, **Беврово** – 257, **Присово**, **Мпиковци**, **Реврювци**, **Враховица** – 259.

570. МИЯТЕВ, Петър. Правопис и изговор на някои маджарски

собствени иемна в български език. – Р о д н а реч, XI, 1937, № 2, 67–70.

571. МИЯТЕВ, Петър. Български прякорни имена от турски произход. – Р о д н а реч, X, 1936, № 3–4, 143–151; № 5, 202–207, XI, 1937, № 1, 20–23; № 3, 100–110.

Интересни приноси от Пр и тяхното обяснение.

572. МИЯТЕВ, Петър. За прякора “Пазвантоолу” и произхода на думата “пазвант” – “пазвантин”. – Р о д н а реч, 1939, № 5, 227–228.

573. МИЯТЕВ, Петър. За изговор и транскрипция на маджарските имена в български език. – Б ъ л г. език, III, 1953, № 3, 250–255.

574. МИЯТЕВ, Петър. За турските семейни имена у нас. – О т е ч е с т. фронт, № 7401, 5 юли 1968.

575. МИЯТЕВ, Петър. За правилна транскрипция и произношение на едно историческо име – Б ъ л г. език, XXIV, 1974, № 4, с. 378.

Не *Ян Хуниади*, а *Янош Хуняд* (János Hunyadi).

576. МЛАДЕНОВ, К. Произход на някои прозвища. – Б ъ л г. език, XII, 1962, № 4, 325–336.

Шоп, турлак, рупци, тронки, пуливаковци, гочета, аути.

577. МЛАДЕНОВ, Максим. Названия и прозвища на групи българско население. Образувани по техни говорни особености. – И з в. на ИБЕ, XII, 1965.

Кекавци<Кекавец и др.

578. МЛАДЕНОВ, Максим. Някои мисли относно възприемането на чужди географски и лични имена в български език. – Б ъ л г. език, XXIII, 1973, № 3–4, 295–297.

В известни граници се спазва традицията на предаването.

579. МЛАДЕНОВ, Максим. Недялка Иванова и Пенка Радева. От “А” до “Я”. Имената на българите. С., Народна младеж, 1985, 248 с.

580. МЛАДЕНОВ, Максим. Български именник. – В: Б ъ л г. народни говори, 1986, 130–133.

581. МЛАДЕНОВ, Стефан. Към етимологичното обяснение на

някои кумански собствени имена. – В: Изв. на Българския археологически институт, III, 1925, 242–247.

Засяга Елтемир, Олдамур, Алтемир, Демир, Делиорман, Телеорман, Смилец.

582. МЛАДЕНОВ, Стефан. Името българин. Преглед и критика на досегашните опити за обяснението му. – Бълг. мисъл, II, 1927, № 3, 161–168.

Българи от тюрк. бул. ‘гамак’, ‘смесени’.

583. МЛАДЕНОВ, Стефан. Яскънъ, Ясенъ или Ясенъ. – Родна реч, I, 1927 – 1928, № 2, 93–94.

584. МЛАДЕНОВ, Стефан. Изговорът на четири испански имена. – Родна реч, II, 1928 – 1929, 79–84.

Мексико, Тексас, Дон Жуан, Дон Кихот.

585. МЛАДЕНОВ, Стефан. Ирод, не “Херодес”. – Родна реч, IV, 1931, № 3, 127–128.

586. МЛАДЕНОВ, Стефан. Малхя, Малhev. – Родна реч, V, 1932, № 3–4, 179–181.

587. МЛАДЕНОВ, Стефан. Потекло и състав на среднобългарски. **Бѣлгоуцъ**, прякор на Асеня I. – Списание на БАН, № 46. С., 1933, 66 с.

588. МЛАДЕНОВ, Стефан. Панагюрските прякори и челядни имена на -ЕК, -ЕКОВИ. – Родна реч, VII, 1933–1934, 163–166.

589. МЛАДЕНОВ, Стефан. Бележки върху новонайдения надгробен надпис на видинската болярка Станислава. – Списание на БАН, 48, 1934, 241–264.

590. МЛАДЕНОВ, Стефан. Към имената и прякорите на -ЕК в Копривщица. – Родна реч, VIII, 1934 – 1935, 100–121.

591. МЛАДЕНОВ, Стефан. Има ли нещо румънско в имена като Радул, Драгул, Тихол и др. – Родна реч, IX, 1935, № 3, 128–135.

Не са румънски. -УЛ е умалителен първоначален суфикс.

592. МЛАДЕНОВ, Стефан. Тамара. – Родна реч, X, 1936 –

1937, № 2, 65–66.

Име от Стария Завет, еврейско *тхамар* “палма”.

593. МЛАДЕНОВ, Стефан. “Хамбарджиев” или “Амбарджиев”. – Р о д н а реч, XII, 1939, № 3, с. 148.

593^a. МОКРЕВ, Стоян. Откъде иде псевдонимът на васил левски. – З о р а, 21, № 6176.

594. МОЛЛОВА, Мефкюре. Относно етимологията на някои български лични и фамилни имена. – Б ъ л г. език, XXIV, 1974, № 1, 57–64.

595. МОЛЛОВА, Мефкюре. Ономастически изследвания върху Варамез, Капар, Сапар, Табут, Шапардан, Шарап. – Б ъ л г. език, XXV, 1975, № 5, 430–435.

Свързани с тях фамилни имена у нас.

596. МОЛЛОВА, Мефкюре. Ономастически бележки върху имена от ориенталски произход. – Б ъ л г. език, XXVI, 1976, № 6, 481–488.

18 антропоними (Дурин, Карамлък и др.).

597. МОЛЛОВА, Мефкюре. Будистки имена у българите. – Б ъ л г. език, 1979, № 6, 503–506.

Базар(ов), Барам, Басамен, Басан, Басар, Бухар, Вандан, Джимид, Килим, Майтър, Мангал, Панчале, Самсар, Церен.

597^a. МОНОВА, Йорданка Цонева. За някои особености на антропонимите и топонимите в книгата на Василий Ненов “Заднаевская быль. Хроника одной болгарской семьи”. – В: О н о м а с т и ч н о и етнолингвистично пространство на езика. Ч. I., 1996, 129–132.

598. МОСКОВ, Моско. Към въпроса за печенежко-куманския субстрат в българския език. – И з в. на ИБЕ, 1962, № 8, 151–161.

ФИ *Кабасанов*.

599. МОСКОВ, Моско. Имена на ханове – названия на селища. – Т у р и с т, 1969, № 8, с. 27; № 12, 26–27; 1970, № 1, с. 27.

Герник, Гастун, Кубрат, Безмер, Исперих, Тервел, Севар, Кормисон, Телец, Савин, Телериг, Кардам, Крум, Омуртаг, Маламир, Борис, Вокил, Дука.

600. МОСКОВ, Моско. Индоевропеистика, балканистика, ономас-

- тика и етимология. – Б ъ л г. език, XIX, 1969, № 4–5, 429–435.
Топонимия – с. 431; ономастика (антропонимия, патронимия) – с. 432.
601. МОСКОВ, Моско. 1. Личните имена на перничани през XV век. – Т у р и с т, 1970, № 7–8, 36–37.
602. МОСКОВ, Моско. Личные имена в турецких документах пятнадцатого века. – In: A c t e s du XI congress international des sciences onomastiques. T. 2. С., 1975, 85–89.
603. МОСКОВ, Моско. Имена на жителите на Пернишкия край през XV век. – Д и м и т р о в с к о знаме, № 67, 25 авг. 1972.
604. МОСКОВ, Моско. Личните имена на перничани през XV век. (Разговор за имената). – Т у р и с т, 1971, № 7–8, 36–37.
605. МОСКОВ, Моско. Езикови данни за миналото. – Р о д о пи, XIII, 1978, № 8, 39–40.
Кормю – корм – средно. Кормисон, Крум. Угър – тюркско.
606. МОСКОВ, Моско. Местни и селищни названия с антропонимичен или апелативен произход. – Б ъ л г. език, XXX, 1980, № 4, 356–362.
Курил – Чурил – Джурил.
607. МОСКОВ, Моско. Българо-турски езикови контакти (езикови остатъци, състояние, проблеми). – С ъ п о с т. езикознание, VI, 1981, № 3–5, 80–104.
Антропоними от прабългарски произход – с. 87; прабългарски родови имена – с. 89.
- 607а. МОСКОВ, Моско. Българска средновековна антропонимия. – В: Б ъ л г а р о-немска конференция по ономастика, 21–23 май 1990. СУ.
608. МУРАТОВ, Александър. Имената. – К у л т у р а, XI, № 6, 11 февр. 1967, с. 4.
Обръща внимание върху писане на чужди ЛИ, дава примери предимно от романски езици.
609. МУРДАРОВ, Владко. Образуване и функционални особености на прозвищата-етноними. – Б ъ л г. език, XXIX, 1979, № 5.

610. МУРДАРОВ, Владко. Прозвища от собствени фамилни имена в битовообразователния стил. – Б ъ л г. език, № 3, 221–231.

611. МУРДАРОВ, Владко. Някои типове прозвища от по-ново време. – В: Б ъ л г. народни говори. С., 1986, 137–139.

612. МУТАФОВ, К. Членът и собствените имена. – Р о д н а реч, V, 1931–1932, № 5, с. 193.

613. МУТАФОВ, К. Някои бележки относно българските лични имена. – Б ъ л г. мисъл, VIII, 1933, № 4, 413–419.

Семантика на ЛИ, класификация, начин на образуване. ЛИ *Ганьо*.

614. МУТАФЧИЕВ, Петър. За българските лични имена. – Д е м о к р а т и я. Двуседмично политикообществено списание. С., III, 1922, № 3, 58–63; № 4, 84–89.

615. МУТАФЧИЕВ, Петър. Из нашите старопланински манастири. – С п и с а н и е на БАН, XXVII, 1931.

При прегледа на поменици дава извадки от ЛИ 16 - 17 век: *Геруша*, *Уроша* и др.

616. НАМЕРАНСКИ, Никола. За произхода и правописа на името Метковец. – С е п т е м в р. слово (Михайловград), X, № 46, 25 февр. 1961.
По ЛИ *Метко+-ОВ+-ЕЦ*.

617. НАМЕРАНСКИ, Никола. Кога даваме име на детето си – да помислим. – С е п т е м в р. слово (Михайловград), X, № 26, 22 октом. 1966.

618. НАМЕРАНСКИ, Никола. Какво име да дадем на детето си. – С е п т е м в р. слово (Михайловград), 5 септ. 1975.

619. НАМЕРАНСКИ, Никола. Да не се подценяват фамилните имена. [На вниманието на народните съвети]. – С е п т е м в р. слово (Михайловград), 21 октом. 1976.

620. НАМЕРАНСКИ, Никола. Прякорите се членуват. (Езикова консултация). – С е п т е м в р. слово (Михайловград), 2 авг. 1979.

621. НАМЕРАНСКИ, Никола. Неправилно увлечение. Една мод-

на гальовна форма при личните имена. [За по-висока езикова култура]. – С е п т е м в р. слово (Михайловград), 11 юли 1985.

622. НАМЕРАНСКИ, Никола. За сполучлив избор на имена за децата ни. [В помощ на младите семейства]. – С е п т е м в р. слово (Михайловград), 21 септ. 1985.

623. НАМЕРАНСКИ, Никола. Ориентир в избор на име. [В помощ на младите родители]. С., ДП “Д-р П. Берон”, 1987. – С е п т е м в р. слово (Михайловград), 25 авг. 1988.

Отзив за “Честотно-гълковен речник на личните имена у българите” на Н. П. К о в а ч е в.

624. НАМЕРАНСКИ, Никола. Личните имена на михайловградчани. [Пред 100 годишнината на Михайловград]. – Д е л о (Михайловград), 15 ноемв. 1991.

625. НАМЕРАНСКИ, Никола. Фамилните имена в Михайловград. – Д е л о, 15 ноемв. 1991.

626. НАМЕРАНСКИ, Никола. Десетте имена (Пламен, Ивайло, Неделин, Клавдия, Ина). “Това може би и те не го знаят”. – Е х о – спорт (Михайловград), 5–11 февр. 1992.

627. НАМЕРАНСКИ, Никола. Десетте имена на ДФС “Ком” (Цветан, Тодор, Атанас, Славейко, Даниел, Николай, Красимир, Михаил, Милен, Мария). “Това може би и те не го знаят”. – Е х о – спорт (Михайловград), 26 февр. – 4 март 1992.

628. НАМЕРАНСКИ, Никола. Наблюдения върху личните имена в Михайловград. – В: С ъ с т о я н и е и проблеми на българската ономастика. Т. 2. Велико Търново, 1995, 43–52.

629. НАЧОВ, Никола. Калофер в миналото. С., 1927.
Дава много ЛИ, ФИ, Пр от Калофер – 356–514.

630. НЕДКОВ, Борис. За правописание на арабските собствени имена – лични и географски. – Б ъ л г. език, XIII, 1963, № 2, 138–141.

631. НЕДЯЛКОВ, Петко. Символи на родолюбие, признателност

и вяра. За произхода, ролята и значението на някои имена. – Р о с и ц а, XXI, № 29, 21 юли 1979, с. 3; № 30 (875), 28 юли 1979, с. 3.

632. НЕМЕТ, Ю. Произход на имената “Кобрат” и “Есперих”. – Изв. на Историческото дружество, XI–XII, 1932, 169–177.

633. НЕСТОРОВ, Иван. Габарево. С., НС ОФ, 1968, 88 с.
Лични имена от XV век – с. 9.

634. НИКОЛОВ, Богдан. Алтимир през вековете. Враца, 1961, 32 с.
Родови имена – 18–20.

635. НИКОЛОВ, Богдан. Галатин. Враца, 1969, 48 с.
Фамилни имена – 28–31.

636. НИКОЛОВ, Богдан. Галиче в древността. Враца, 1962, 40 с.
Фамилни имена – с. 32.

637. НИКОЛОВ, Богдан. Градешница. Враца, 1963, 48 с.
Родови имена – с. 37.

638. НИКОЛОВ, Борис. Изговор и транскрипция на френски имена в български език. – Б ъ л г. език, III, 1953, № 2, 158–167.

639. НИЧЕВ, Александър. За българските собствени имена на -ИЙ от грц. -IOS, лат. -IUS. – Б ъ л г. език, XIX, 1969, № 6, 554–556.

Дава разяснение и на Евтим, Евтимий, Сотир и др.

-IOS образува прилагателни имена от собствени имена (и от нарицателни) – Διονυσος (Дионис), Διονυσιος (Дионисий, посветен на Дионис, Дионисий) Δημητριη Деметра; Δημητριος (Деметрин).

Гр. -IOS >стб. -НН>-НЙ в народните форми се опростява Н. В църковните книги и народния календар -ИЙ.

-)ак -ης (Грц. имена Τακης, Δακης,ρης таκης).

640. НИЧЕВ, Александър. Не Хрисанд, а Хрисант. – Б ъ л г. език, 1970, № 5, с. 477.

641. НИЧЕВ, Александър. За фамилното име Васкидович. – Е з. и литер., 1983, № 6, 89–90.

Васк(о)+ид+ов-ич.

642. НИЧЕВА, К. Ударението като средство за диференциране
значението на думите в българския език. – Изв. на ИБЕ, III, 1954, 243–265.
Засяга функционалната роля при масните, личните и фамилни имена.
643. НОВИ имена в Смолянско и Девинско. – Родопа, XXI,
1942, № 8–9, с. 10.
Български ЛИ на българо-мохамеданите, носещи турски имена.
644. ОВЧАРОВ, Николай. Още за култа към св. Димитър през
Второто българско царство. – Векове, XVI, 1987, № 1, 16–18.
645. ОГНЕВ, Живко. Имена и фамилни имена. – Литер. фронт,
№ 7, 19–25 февр. 1959.
646. ПАВЛОВА, Минка. Еднакви ... и толкова различни. – Отеч-
ест. фронт, № 10735, 26 дек. 1979.
Именуване на близнаци (от две или три деца): *Светлана и Ясна; Божи-
дар и Божана; Вера, Надежда, Любов...*
647. ПАВЛОВА, Минка и Георги Йорданов. Грижата, която дава
смисъл на дните ни. – Отечест. фронт, № 11091, 6 май 1981.
За ритуалите при кръщаване в Ямболско.
648. ПАВЛОВА, Минка. Най-хубавите имена. – Отечест. фронт,
XXXIX, № 11115, 7 юни 1981.
649. ПАВЛОВА, Павлина. Léon Beaulieux. Les noms de famille en
bulgare. Paris, 1939, с. 23. – Родина, II, 1940, № 4, 183–184.
Рец.: Студия “Фамилните имена в българския език”. – In: Revue des
études slaves, 1939. T. XIX.
650. ПАВЛОВ, Иван. Четири доказателства за името Страхота.
– Стараобългар., IV, 1980, № 1, 68–72.
651. ПАВЛОВ, Иван. Църхо и Страхота. – В: За буквите,
8 дек. 1979.
652. ПАНАЙОТОВ, Николай. Надгробни паметници – извори за
ислямизацията. – Атеист. трибуна, 1986, № 4, 16–24.
Надписи, сочещи български прародител (Исмаил, син на Георги...,

Хасан, син на Ристо 1697... и др.).

652^a. ПАНТАЛЈЕЕВА, Христина. Функционирането на обръщенията собствени имена в съвременното речево общуване. – В: *О н о м а с т и ч н о* и етнолингвистично пространство на езика. Ч. II. 1996, 161–168.

653. ПАРАШКЕВОВ, Борис. Научна сесия на тема “Изговор и транскрипция на собствени имена от западноевропейски произход”. [Проведено на 27–28 май 1972 в СУ]. – *Б ъ л г. език*, XXIII, 1973, № 3–4, 324–327.

654. ПАРАШКЕВОВ, Борис. За транскрипцията на някои лични и местни имена от немски произход. – *Б ъ л г. език*, XXV, 1975, № 3, 243–246.
Рембранд, Хумболт и Брандж.

654^a. ПАРЗУЛОВА, Марияна. Антропонимията на задкарпатските българи. – В: *О н о м а с т и ч н о* и етнолингвистично пространство на езика. Ч. I. 1996, 55–64.

Фамилни и лични имена.

654^b. ПАТАРЧАНОВ, Пламен. Етнографски особености на топонимията и антропонимията в Чепинския край. – В: *О н о м а с т и ч н о* и етнолингвистично пространство на езика. Ч. II. 1996, 63–80.

Засяга ЛИ от български и араб.-тур. произход, произход на редица фамилни имена.

655. ПАУНОВ, Борис. Прякорите в Угърчин. – *З а р я на комунизма* (Ловеч), № 80, 6 юли 1972.

656. ПАШОВ, Петър. Изговор и транскрипция на испански имена в български език. – *Б ъ л г. език*, XIV, 1964, № 4–5, 402–410.

Дава под черта всички статии по транскрипцията на чужди имена от чужди езици.

657. ПАШОВ, Петър. Асеновци или Асеневици. – *В е ч е р н и новини*, 29 юли 1985.

658. ПАШОВ, Петър. Ударението на имената не е случайно. – *О т е ч е с т. фронт*, 40, № 11486, 12 ноемв. 1988, с. 12.

659. ПЕЛТЕКОВ, А. Псевдоними на дейци в Македоно-одринс-

кото освободително движение. – Историически преглед, 48, 1992, № 5, 55–69.

Дават се 230 имена на лица и техни псевдоними.

660. ПЕНЕВ, Тоньо. Село Люлин (Ямболски окръг). Исторически очерк. НС ОФ, 1968, 272 с.

Родови имена през 19 век – 104–109.

661. ПЕНЕВА, Иванка. За две тракийски имена в административния апарат на българската държава от края на IX век – Таридин и Котоклий. – Историически преглед, 48, 1992, № 10, 72–75.

662. ПЕНЧЕВ, Йордан. Езикова норма и езикова структура. – В: Проблемите на езиковата култура. С., НИ, 1980, 57–60.

663. ПЕНЧЕВ, Кънчо. Речник на Тревненските прякори. Съставил Б. М. Г. 1985, 9 с. офсет.

663^a. ПЕРНИШКА, Емилия. Отразяване на някои оними и близки до тях думи в речника на българския език. – В: Ономастично и етнолингвистично пространство на езика. Ч. I. 1996, 237–240.

Засяга и въпрос за антропоними при фразеологизми, изградени от собствени имена – *Марко Тотев, Гюро Михайлов, Содом и Гомор, Баба Марта...*

664. ПЕТКАНОВ, Иван. За имената Боян, Бояна. [В чест на акад. Вл. Георгиев]. – Езиковедски проучвания по случай 70 години от рождението му. С., 1980, 249–252.

665. ПЕТКОВА, Анелия. За някои основни тенденции при избора на лично име. [Върху материал от гр. Велико Търново за периода 1988–1989г.]. – В: Състоянието и проблеми на българската ономастика. Т. 2. Велико Търново, 1995, 74–78.

666. ПЕТКОВА, Юлия. Характеристика на собствените имена от с. Кортен (Новозагорско), включени в османски документи. – В: Състоянието и проблеми на българската ономастика. Т. 2. Велико Търново, 1995, 53–67.

667. ПЕТКОВ, Ст. Прякорите на населението в Ловеч. – Ловеч и Ловчанско, V, 1933, 128–134.

668. ПЕТРОВ, Петър. Силтровичи–български болярски род от Чипровец. – В е к о в е, 1072, № 1, 16–20.

669. ПЕХЛИВАНОВА, Пенка. Прагматични значения на самоназоваването в българската реч. – Б ъ л г. език, 40, 1990, № 4, 320–326.

Разглежда собственото име на говорещия в диалога.

670. ПИПЕРОВ, Боян. За значението на името Иисус. – Ц ъ р к о в е н вестник, XVI, № 6–7, 19 април 1956.

671. ПИПЕРОВ, Боян. Божиите имена и тяхното значение в Стария Завет. – Ц ъ р к о в е н вестник, № 30, 17 юли 1956.

672. ПИРОНКОВ, Ал. Правопис на собствени имена. – Б ъ л г. реч, II, 1927 – 1928, 237–238.

673. ПИРОНКОВ, Ал. Теодор или Тодор. – Р о д н а реч, IV, 1931, № 5, 233–234.

674. ПИРОНКОВ, Ал. Бележки върху смислоразличителната роля на ударението в български език. – Б ъ л г. език, V, 1955, 52–54.

Начин за избягване на омонимия. Най-често се среща при ЛИ и МН: Добра – добра, Върба – върба, Зора – зора, София – софия, Котел – котел.

675. ПОНДЕВ, Петър. Предговор към “Съчинения” на Димитър Чорбаджийски – Чудомир. С., 1970. Т. I, с. 6.

За псевдонима *Чудомир* по името на македонец Чудомир Кантарджиев.

676. ПОПВАСИЛЕВ, Ст. Ботев или Ботйов. – Р о д н а реч, X, 1937, № 5, 245–247.

За Ботйов.

677. ПОПВАСИЛЕВ, Ст. За Винителен и Звателен падеж при собствените имена. – Р о д н а реч, XIX, 1969, № 6, 514–516.

678. ПОПКОНСТАНТИНОВ, К. Български имена в “Liber Confraternitatum Verustior” от манастира “Св. Петър” в Залцбург. – В: Г о д. на СУ. Т. I. Научен център “Ив. Дуйчев”, 1990, 123–133.

678а. ПОПОКОНСТАНТИНОВ, К. Двуетични надписи и абеледа-

ри от старобългарския манастир при с. Равна, Провадийско. – В: Изв. на народния музей – Варна, XX, 1984, 65–83.

679. ПОПОВА, Венче. Изговор и транскрипция на румънски имена в български език. – Български език, IV, 1954, № 4, 357–362.

680. ПОПОВА, Венче. За нормализация на формите на -ИЙ при издаване на по-стари произведения. – Български език, XIII, 1963, № 3, 268–274.
И при ЛИ Пausий, Методий.

681. ПОПОВА, Венче. За правилно възприемане на чужди названия. – Български език, 1967, № 4, 363–365.

682. ПОПОВ, Атанас. Лични имена от археологически находки и проучвания в средновековно Търново. – Векове, 1983, № 4, 55–64.

683. ПОПОВ, Г. Хан Аспарух или хан Испирих? – Народна култура, № 4, 23 ян. 1981, с. 7.

684. ПОПОВ, Константин. За правописа на съществителното Йосиф. – Ез. и литер., 1953, № 3, с. 183.

685. ПОПОВ, Константин. Борованските фамилни имена. – В: Български език, Борован, № 2, 22 май 1962.
ФИ на -СКИ.

686. ПРАВИЛНО ли е да се празнуват именните дни? – Партиен живот, 1957, № 1.

687. ПРЕДСТОИ да излезе ново издание на “Български именник”. – Отечеств. фронт, XXXV, № 10 057, 18 юни 1977.
За “Именника” на Йордан Заимов.

688. ПРОДАНОВ, Петър. Не, българинът не изменя традицията. – Балканско знаме (Габрово), XVI, № 91, 29 юли 1967.

Много племена и народи са живяли в нашата страна, дали са дял за обогатяване на имената. Интернационалност трябва да има. Да се създават нови имена, но внимателно.

689. ПРОДАНОВ, Петър. Професия и име. – Балканско

знаме (Габрово), 43, № 130, 29 окт. 1976.

За фамилните имена в Габрово, свързани с професии.

690. ПРОДАНОВ, Петър. Името – загадка, тайна или увековечаване. – Б а л к а н с к о знаме (Габрово), № 145, 6 дек. 1977.

691. ПРОКОПИЕВ, Съби. Незабравими са тези мигове... – Б о р б а (В. Търново), февруари 1973.

За ритуали при кръщаване и венчаване в Свищов.

692. ПРОТИЧ, Свилен. За фамилните имена. – Л и т е р а т. фронт, № 5, 29 ян. 1976, с. 3.

693. ПЪРВЕВ, Христо. Звателните форми на собствените женски лични имена. – Б ъ л г. ез. и литер., VIII, 1965, № 6, 3–14.

Звателен падеж няма, има звателни форми. В практиката започва да се проявява общата форма при сложна обстановка от езикови и извънезикови фактори.

694. ПЪРВЕВ, Христо. Росица или Жанет? За хубави, за български лични имена. – Т р у д, № 65 (6738), 17 март 1968.

695. ПЪРВЕВ, Христо. Необходим български речник. – О т е ч е с т в е н фронт, XXVIII, № 8145, 11 дек. 1970.

За “Речник на личните имена” на Ст. И л ч е в.

696. ПЪРВЕВ, Христо. Как да пишем името Жул Верн? – Н а р о д н а младеж, № 50, 28 февр. 1971.

697. ПЪРВЕВ, Христо. Нашите лични имена. – О т е ч е с т. фронт, № 1040, 15 септ. 1978. – Х р и с т о м а т и я по езикова култура. С., 1980, 305–307.

698. ПЪРВЕВ, Христо. Звателни форми при съществителните имена в съвременния български книжовен език. – В: Б ъ л г. книжовна реч. Т. II. 1981, 88–90.

Обръщения на с. им. ж. р. – Ивана, Мария. Форми на собствени лични имена в служба на обръщение – 91–94. Имена на -КА пазят Зв. п. – ИванкЕ.

699. РАДЕВА-ВАЗОВА, Мария. Руските имена на българите.